

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 9Sa/18/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7021200366  
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Hvišč, PhD.  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7021200366.3

## Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v právnej veci žalobcu J. L., nar.: XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť J. G., naposledy bytom U., Q. Q., ulica E. X, právne zastúpený JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúrová 20, Košice, proti žalovanému Prezídium Policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Dunajská Streda, Mlynská 4629/2 A, 929 01 Dunajská Streda v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného vo veci zaistenia žalobcu č. PPZ- HCP-BA8-5-009/2020-AV zo dňa 20. februára 2020, takto

### rozhodol:

I. Konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Správnu žalobou zo dňa 05.03.2020 sa žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu, domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného vo veci zaistenia č. PPZ-HCP-BA8-5-009/2020-AV zo dňa 20.februára 2020 a žiadal, aby bol bezodkladne prepustený zo zaistenia. Namietal, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné z dôvodov uvedených v § 191 ods. 1 písm. d), e) a g) zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“). Poukazoval na to, že z výroku napadnutého rozhodnutia vyplýva, že bol zaistený z dôvodu ohrozenia bezpečnosti alebo verejného poriadku, pričom vo výroku napadnutého rozhodnutia žalovaný len odcitoval znenie zákonného ustanovenia, ktoré však obsahuje alternatívne možnosti zaistenia. Podľa jeho názoru uvedené spôsobuje nezrozumiteľnosť výroku, čo zakladá dôvod na zrušenie rozhodnutia.

2. Správny súd o správnej žalobe rozhodol tak, že rozsudkom č. k. 5Sa/9/2020-22 z 19.3.2020 v zmysle § 230 ods. 1 písm. c/ SSP zrušil rozhodnutie žalovaného vo veci zaistenia č. PPZ-HCP-BA8-5-009/2020-AV zo dňa 20.februára 2020, pričom ponechal žalovaného v zaistení, majúc za to, že správna žaloba vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, je čiastočne dôvodná. Žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 50%. Proti uvedenému rozsudku správneho súdu podal právny zástupca žalobcu kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol Najvyšší súd SR rozsudok č.k. 10Szak/2/2020 zo dňa 18.5.2020 tak, že kasačnú sťažnosť zamietol a nárok náhradu trov konania účastníkom konania nepriznal. Zároveň rozhodol o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Právny zástupca žalobcu podal proti rozsudku Najvyššieho súdu SR č.k. 10Szak/2/2020 zo dňa 18.5.2020 sťažnosť v zmysle čl. 127 Ústavy SR, o ktorej Ústavný sud SR rozhodol nálezom č.k. IV. ÚS 398/2020-52 zo dňa 10.11.2020 tak, že základné práva žalobcu podľa čl. 17 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a jeho práva podľa čl. 5 ods. 1 písm. f) a ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu SR č.k. 10Szak/2/2020 zo dňa 18.5.2020 porušené boli a tento zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní rozhodol Najvyšší súd SR rozsudkom č.k. 10Szak/12/2020 zo dňa 27.4.2021 tak, že zrušil rozsudok správneho súdu č. k. 5Sa/9/2020-22 z 19.3.2020 a vec vrátil na ďalšie konanie.

3. Po vykonaní procesných úkonov správneho súdu a opätovnom vytýčení termínu pojednávania na deň 23.3.2022, ktoré bolo už skôr odročené z dôvodu žiadosti právneho zástupcu žalobcu zo dňa 18.1.2022, elektronickým podaním zo dňa 23.3.2022 vzal žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu, svoju správnu žalobu zo dňa 5.3.2020 (pozn. súdu - vo späťvzatí správnej žaloby právny zástupca uvádza nesprávny dátum, ktorým je označená správna žaloba, t.j. 5.12.2019) v celom rozsahu späť a žiadal súdne konanie zastaviť. Právny zástupca to odôvodnil skutočnosťou, že podľa aktuálnych informácií poskytnutých mu Centrom právnej pomoci, Kancelária Košice, bol žalobca vyhostený do J. G. (pozn. súdu - táto informácia vyplýva z nálezů č. k. IV. ÚS 398/2020-52 zo dňa 10.11.2020 na str. 36 - žalobca letecky vyhostený dňa 03.09.2020). Z uvedeného dôvodu mal za to, že rozhodnutie správneho súdu o správnej žalobe žalobcu a ani prípadne nariadenie jeho prepustenia zo zaistenia nemá žiaden význam. Zároveň žiadal, aby bola žalobcovi proti žalovanému priznaná plná náhrada trov konania a to na základe analogického použitia § 171 ods.1 SSP vzhľadom na to, že podľa nálezů Ústavného súdu SR aj rozsudku Najvyššieho súdu SR, bola správna žaloba podaná dôvodne, čo zodpovedá požiadavke spravodlivého súdneho konania.

4. Podľa § 63 SSP žalobca môže do vydania rozhodnutia správneho súdu vziať žalobu späť, a to sčasti alebo celkom. Ak je žaloba vzatá späť celkom, správny súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, správny súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne správny súd v rozhodnutí vo veci samej.

5. Podľa § 99 písm. a) SSP správny súd konanie uznesením zastaví, ak žalobca vzal žalobu späť skôr, ako správny súd vo veci rozhodol.

6. Z dôvodu splnenia zákonných podmienok pre zastavenie konania (späťvzatie žaloby pred rozhodnutím správneho súdu) správny súd konanie v zmysle vyššie špecifikovaných ustanovení zastavil.

7. Podľa § 168 SSP žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

Podľa § 171 ods. 1 SSP ak účastník konania procesne zavinil odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom konania.

Podľa § 175 ods. 1 SSP; o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu správny súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V zmysle cit. § 175 ods.1 SSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu správny súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Ak súd zastaví konanie, musí v zmysle citovaného ustanovenia rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania.

8. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 171 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP tak, že právo na ich náhradu nepriznal žiadnemu účastníkovi.

9. V súvislosti so svojim rozhodnutím o trovách konania správny súd dáva do pozornosti skutočnosť, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, uložená rozhodnutím súdu strane, ktorá ich vznik zavinila. K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad z dôvodu späťvzatia žaloby, pre nezaplatenie súdneho poplatku, pre nedostatok podmienok konania, a pod.). Keďže nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, predmetnú otázku je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, a teda z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k požiadavkám žalobcu. Pri zastavení konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady trov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorá zo strán z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania. Kritérium procesného zavinenia je treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalobca v konaní požadoval, resp. akého výsledku sporu sa domáhal, a skutočnosťou, pre ktorú neskôr vzal žalobu späť s tým, aby bolo konanie zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dost' dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu). V takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie strany sporu, teda jej prejav vôle spočívajúci v späťvzatí žaloby, čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre, keďže tento právny názor je natoľko ustálený, že je v podstate

už notoriou. Pre posúdenie, či žalobca zavinil zastavenie konania, nie je rozhodujúci dôvod, pre ktorý zoberal žalobu späť, ak nejde o prípad, že sa žalovaný zachoval v zmysle jeho požiadavky uplatnenej žalobou, a teda sa žalovaného nároku domohol, čo však nie je prípad posudzovanej veci, pretože žalobca sa prepustenia zo zaistenia nedomohol. Sám žalobca vo svojom späťvzati žaloby uviedol, že dôvodom späťvzatia je jeho vyhostenie do Ruskej federácie a skutočnosť, že pre neho rozhodnutie správneho súdu o jeho žalobe a ani prípadné nariadenie jeho prepustenia zo zaistenia už nemá žiaden význam.

10. Najvyšší správny súd SR v tejto súvislosti v uznesení č.k. 10SzaK/8/2021 z 16.7.2021 uviedol: „Kritérium procesného zavinenia je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby bolo konanie zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť a teda nie je procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke; v takom prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzati návrhu. Nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva, a preto otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu v zmysle vyššie uvedeného objektívneho hľadiska je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, a teda z hľadiska výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (napr.: 7M Cdo 1/2014).“

11. Podľa ustálenej judikatúry platí, že ak žalobca zoberal žalobu späť z iného dôvodu ako pre správanie sa žalovaného v súvislosti s dôvodne podanou žalobou, zavinil z procesného hľadiska zastavenie konania. Je nesporné, že konanie v posudzovanej veci má byť zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom. Späťvzatie žaloby je dispozitívny procesný úkon, ktorý patrí výlučne žalobcovi. Žalobca ako pán v spore (dominus litis), môže žalobu na základe vlastnej úvahy i bez uvedenia dôvodu vziať späť. Späťvzatie žaloby ako procesnoprávny úkon je prejavom jeho autonómnej vôle, s ktorým procesné normy spájajú ukončenie súdneho konania, a je teda takou subjektívnou, zavinenou skutočnosťou, ktorá bezprostredne vedie k zastaveniu konania. Ako už bolo uvedené vyššie, ak žalobca zoberal žalobu späť, z procesného hľadiska platí, že zavinil zastavenie konania a preto je povinný nahradiť žalovanému trovy konania. Vnútoraná pohnútkou žalobcu, vedúca k späťvzatiu žaloby, ho nezbavuje procesnej zodpovednosti na zastavení konania. Ak žalobca považoval len skutočnosť, že žaloba bola podaná dôvodne, za rozhodujúcu pre záver, že má právo na náhradu trov konania, nie je možné s jeho argumentáciou súhlasiť. Konanie bolo predsa zastavené práve pre späťvzatie žaloby žalobcom, ktorý v ňom zo subjektívnych dôvodov nechcel pokračovať a teda on sám svojím konaním procesne zabránil súdu právoplatne rozhodnúť vo veci samej. Zároveň musí správny súd konštatovať, že v danom prípade nie je na mieste zaviazat' na náhradu trov konania ani žalobcu, ktorý sa domáhal súdnej ochrany všeobecnou správnu žalobou. Zo strany žalobcu sa nejednalo o šikanóznou žalobu, ani o zneužitie práva, t.j. žalobu podal v presvedčení, že rozhodnutím a postupom žalovaného bol ukrátený na svojich subjektívnych právach a preto podľa názoru súdu nemožno od žalobcu spravodlivo požadovať, aby zaplatil žalovanému náhradu trov konania.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu možno podať kasačnú sťažnosť v lehote do 7 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa ustanovenia § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa ustanovenia § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie II. stupňa, ak ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (v sociálnych veciach a vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia) a ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1, 2 SSP).